

Præg. Det var det sædvanlige lystige Broderskab af forkomne Talenter, literære Alfonser og halsende Nyhedsstøvere, der fra en Storstads Overflade flyder sammen i Avisernes Reporterstuer som Spildevandet i en Kloakbrønd. Flere af »Lysesaksen«s artistiske Styltegængere havde med fuld Musik holdt deres Indtog i Bladet. Saaledes Karl May, der i den Anledning havde dannet sig en ny Specialitet som Karikaturtegner og morede Byens Folk med sin barokke Fantasi. Jørgen Berg, der skulde have været musikalsk Anmelder, havde faaet Forfald, idet han for Øjeblikket befandt sig paa en Nerveklinik. Derimod gjorde Bohse stor Lykke hos Publikum i sin nye Egenskab af serafisk Digter og Literaturens Erkeengel. Fra ledende Side saae man af den Grund gennem Fingre med, at han i sine Mandagskroniker var begyndt at kaste smægtende Blikke efter den katolske Gudstjenestes Skønhed og gøre Haneben til den røgelseomhyllede Madonna.

Pastor Stensballe viste sig kun sjelden i »Sakristiet«, men vakte til Gengæld, naar han kom der, en Dommedagsrædsel i alle Kontorerne. Han styrede Bladet lønligt ved Dekreter fra sit Kontor i Bispegaarden og lod forøvrigt Redaktionssekretæren, en teologisk Kandidat, føre det gejstlige Tilsyn med det daglige Stof.

Det var Samuelson, der repræsenterede Bladet baade overfor Redaktionens Medlemmer og Offenligheden,